

ffinctmæssig Lyft til at unddrage sig for Skatten — og det kan man godt, uden at fornærme Nogen, sige, at der er —, saa er Opgaven ingenlunde blot den, at sætte en Bom for dem, der ville gjøre dette imod bedre Villie og Billie, men Opgaven er først og fremmest den, at indbringe i den hele Befolkning, i dens egen Opfattelse og i dens egen Beregning funde og praktiske Anskuelse om, hvad dens Indtægter ere, hvortil der tidligere ikke har været Leilighed. Man behøver i saa Henseende ikke at gaae længere tilbage end til dengang, da der var Spørgsmaal om Valgretten til Rigsraadet, da man jo saae, at Folk, der utvivlsomt havde 2 å 3,000 Rd. i Indtægt, ikke ansaae sig selv for berettigede til at anmelde en Indtægt af 1,200 Rd., fordi de havde en urigtig Forestilling om, hvad deres skattepligtige Indtægt var. Jeg gjentager, at, hvis Sagen havde foreligget paa den omtalte Maade, saa havde den været overmaade hensigtsmæssig ordnet og overmaade let. Saa havde vi allerede nu været midt under Skatteindkrævningen og endog meget nær ved Afslutningen af den første Termin for samme, og saa kunde vi ganske vist med al mulig Sindsro og Samvittighedsfuldhed have prøvet det nye System, som først rettelig kunde og skulde anvendes, naar man var kommen til en almindelig Erkendelse af, at man deri havde en sikker og priselig Grundvold at bygge paa. Men dette er som sagt ikke Forholdet og Stillingen. Hvilken Andeel Alle de, som have havt med denne Sag at gjøre, have havt i, at det ikke er saa, og hvilken Andeel navnlig ogsaa den nuværende ærede Finantsminister har havt i saa Henseende i en anden Egenskab, i hvilken han ikke kan være Gjenstand for min Kritik, det vil jeg lade staae hen, men Factum er, at Forholdet stiller sig ganske anderledes, og at man i Folkethinget har vedtaget at lade det foreliggende Lovforslag i dets oprindelige Skikkelse ligge. Havde der været nogen virkelig Villie enten hos den tidligere Finantsminister eller hos det andet Things Medlemmer til at saae det fremmet i det specielle Diemed, foreløbig at skaffe de Resourcer, hvortil der nu trænges, saa havde det nemlig været meget let, og det vilde da ikke have staaet i noget Ud-

valgs Magt at holde Forslaget saalænge tilbage. Jeg kan derfor godt sige, at det kan betragtes som vedtaget af det andet Thing, at, dersom det overhovedet skal give sin Stemme til en Indkomstskat, saa maa det være en Skat paa Grundlag af Procentsystemet. Dette har ogsaa været saa klart, at Landsthinget, da Sagen forrige Gang forelaa her, høiede sig derfor. Ganste vist var der nemlig et meget stort Mindretal her, som allerede tidligere selv var af den samme Mening, men vist er det dog ogsaa, at et Indkomstskattelovforslag paa Grundlag af Contingentsystemet i sin Tid fik Fleertallet for sig her. Desuagtet høiede Landsthinget, baade Udvalget, hvoraf saavel den ærede første Taler som jeg have været Medlemmer, og Thinget selv ved sin Bøtering forrige Gang sig for den Nødvendighed at gaae over til et andet System. Nogle gjorde det med et tungt Hjerte, Nogle, fordi de deri saae en Seir for deres egen Mening, men hele Thinget har altsaa eenstemmig gjort det; det har eenstemmig høiet sig derfor ved at gaae ind paa et Lovforslag, som, hvis det var blevet ordret vedtaget i det andet Thing, saaledes som vi havde vedtaget det her, og hvis altsaa navnlig det nu foreliggende Lovforslag stod dert som § 1, vilde have fritaget os for al videre Debat i denne Retning. Der vilde i saa Fald nu have foreligget en Lov til Guldbyrdselse, som var bygget paa Procentsystemet, og hvorefter man allerede nu kunde have været iværk med at foretage Skatteudskrivningen, om end ganske vist ikke med samme Hurtighed, som hvis man havde vedtaget Contingentsystemet som Grundlag, fordi dette med Hensyn til Maskineriet var meget simplere, og derhos allerede var bragt i Anvendelse flere Gange, medens der nu her først skal skabes et nyt Maskineri, bygget paa andre Betingelser. Saa vilde det, som sagt, have været afgjort, at Indkomstskatten i Danmark idetmindste foreløbig skal opkræves efter Procentsystemet. — Den ærede første Taler fremhævede, at det nu foreliggende Lovforslag i dets oprindelige Form kunde allerede om 3 Dage, altsaa før end den 1ste Juli, have bragt Statskassen en Indtægt. Jeg vil ligeovsrfør denne Bemærkning fremhæve, at det nu, 3, 4 eller 5 Dage